

den af at indføre Mitrailleurer i vort Forsvar er erkjendt fra alle Sider, og Anskaffelsen af dette Vaaben er kun hindret af Hensynet til, at man i den bestaaende Ordning hvoerken havde Kadret, Mandskab eller Heste til dets Betjening. Ved den antydede Ordning vilde man opnaa, at faae Mitrailleurerne saaledes fordelte, at de kunde være tilstede, hvor der var Anvendelse for dem, administrativt tildeelt Batterierne, men dog saa selvstændigt stillede, at de kunde optræde paa egen Haand, medens Batteriet opererer med 6 Piecer paa længere Afstande. For imidlertid noget at forøge Antallet af de strax kampberedte Kanoner har man foreslaaet at lade et Regiment — som Reserveartilleri — beholde 8-Kanonsbatterier, som under to Premierlieutenanter kunne deles i Salvobatterier.

De øvrige Spørgsmaal, der bære Hærens Inddelingen, ere af mindre Betydning, og kunne her foreløbig forbigaaes, idet man dog maa henvide til den i Forslaget om Sværnets Ordning optagne Plan til at henlægge hele Søminehesten fra Ingenieurkorpset til Flaaden.

§ 7.

Forslæggelsen af en Brigade fra Sjælland til Sjælland kan Flertallet ikke tilraade. Bortset fra den Ulempe, som dette maatte medføre for de tybste Vernepligtige, vilde denne Forholdsregel formentlig ingenlunde lette Hærens mulige Sammendragning paa Sjælland, naar det maatte overlades den enkelte Mand under mulig vanskelige Forhold, om han vilde eller kunde efterkomme Indkaldelsesordren.

§ 8.

Grændserne for de faste Brigadefredse ere meget vanskelige at drage og kunne ikke overholdes, naar Antallet af Rekruter til de enkelte Afdelinger ikke skal blive altfor ulige i Hærens Løb. Man foretrækker derfor at give Ministeren en Bemyndigelse til efter hvert Mars Behov at fordele Mandstabet til de nærmest garnisonerende Afdelinger uden at være bunden ved Brigadefredsenes nuværende eller foreslaaede Grændser.

§ 9.

Flertallet kan ingenlunde billige, at den Fritagelse, der allerede bliver en Del af Militærarbejderne tildeelt, yderligere udvides. Om det end ikke skal negtes, at der i denne Klasse kan blive medtaget Jolk, som have ondt ved at udføre den Tjeneste, der kommer til at paahvile dem, saa har man dog ligesaa ofte set, at der kan ske Feil i den modsatte Retning, saa at der i samme Klasse findes saadanne, som meget vel kunde udføre egentlig Krigstjeneste. Som Forholdet nu er, er den Tjeneste, som Militærarbejderne kunne komme til at udføre, saa lidet tiltrækkende, at den efter Omstændighederne afgiver nogen Garanti for, at

ingen paa ulovlig Maade vil bestræbe sig for at blive udfreven til denne Klasse, en Mistanke, som let vilde optaa, dersom alle Militærarbejderne fritoges for Indkaldelse.

§ 11—20.

Med Hensyn til Mandstabets Indkaldelse og Uddannelse er det navnlig ved Fodfolket, at den væsentligste Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Regjeringsforslaget kommer frem. — Skal der kunne tilvejebringes væsentlige Bepærelser af finansielle og personlige Byrder, da maa det være paa dette Punkt, hvor de store Summer vise sig. Naar Flertallet har turdet foreslaa en Indsfrøntning af Eiden saavel for den almindelige Uddannelse som for den fortsatte Tjeneste, saa kan man vistnok kun delvis beraabe sig paa Afdelingschefernes Betænkninger, der ere blevne Udvalget meddelte, og man har her ikke Leilighed til at anfille nogen Sammenligning med Ordningen af disse Forhold i andre Lande, som kunde tilbyde naturlige Sammenligningspunkter; men idet man navnlig gaar ud fra den Erfaring, som i de forløbne Aar er indvunden ved Virkningerne af Hæroreningen af 1867, tør man slutte, at naar paa den ene Side Antallet af Rekruter pr. Bataillon bliver betydeligt formindsket, og paa den anden Side Løvekræfterne forøges ved større Tilgang af virkelig dygtige vernepligtige Befalingsmænd, at den første Uddannelsesetid da uden væsentlig Betænkning maatte kunne afkortes med indtil 6 Uger. For en stor Del af de Vernepligtiges Bedkommende bliver 6 Maanedes Skoletid mere løvende end styrkende, og for de mindre Begavede er dette Tidrum ikke tilstrækkeligt for at kunne bibringe dem de militære Færdigheder ved Hærens Magt.

Grunden til, at man er kommen til at foreslaa 4½ Maaned til den første Uddannelse er til lige den, at man neppe kan begynde Rekruttskolen før Midten af April, og at man ikke kan udstrække den længere end til 1ste September, naar man til den Tid vil henlægge de større Efteraarsøvelser, og derfor hvert andet Aar maa have Mads til det indkaldte Mandskab i Garnisonerne.

Sulde det vise sig, at det uden væsentlig forøgede Udgifter lod sig gjøre, at skaffe Mads saavel til Rekruterne som det gjenindkaldte Mandstab paa samme Tid, vilde Rekruttskolen kunne begyndes f. Ex. 1ste Mai og slutte 15de September, hvilket i flere Henseender vilde være at foretrække.

Rekruterne foreslaas indkaldte til samtlige tre Batailloner ved Regimentet, og det vil ved Slutningen af Uddannelsen have en væsentlig Betydning for denne, at Regimentet kan have samtlige sine Afdelinger samlede. Indkaldelsen vil som Følge heraf ske skiftevis mellem Regimenterne